

NOVINE

Pobožen. družbeni, pismeni list za vogrske Slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Gosa Novin je na leto vsakoml na njegov naslov 6 K.
Skupno v edno fars 4 K.

Gosa Novin v Ameriko je na leto 12 K.
Gosa ednoga drobca je doma 6 filerov.

VREDNIK:

KLEKL JOŽEF

vp. pleh. v Crensovelh, CSERFÖLD, Zalamegyo.
K tomi se mere pošlati naročnine i vsi dopisi, nej
pa v tiskarno.

Vsi naročniki tak domači kak amerikalci
dobijo k NOVINAM bresplačno vsaki mesec
„Marijin List“ i na konci leta „Kalendar
Srca Jesušovoga.“

„Eta vsa tebi dam, . . .

„či dolipoklekneš pa boš molo mené“. To čtémó denéšnja nedelo z evange-
luma Sv. Mátaja z 4-ga déla. Šatan
je ponúdo z temi rečmi Jezuší oblást,
díko pa bogástvo. Se razmi, ka Jezuš
ne potreben bio šatanove ponúdbé. Od
njega vékše díke, oblásti i části od
njega več bogástva nišče neima. Ešče
šatan sam je túdi pod njegovov ob-
lástjov pa kak štéc bi rad, njegovoj
moči ne vuide nikdár. Inači je pa pri
lúdej! Človek vnogi-vnogi bi jako rad
vžíval oblást. Lepo se njemi vidi za-
povedávati, lúdi meti pod sebov, šteri
ga bogajo pa tak spunjavajo njegovo
volo. Ešče lepša se vidi lúdem část i
dika. Na nikoj so lúdjé ne tak nevoš-
čeni, kak na lúdsko část i diko. Náj-
bole potrdi té reči vsakdenéšnja skušnja:
Či eden človek koga pohváli v ednom
družtvi, na ednok se zdignejo trije-štirje
glási, šterih vsaki zná na pohválenoga
kaj božnoga ali končí sumnivoga po-
vedati. Kaj pa ešče bogástvo! To pa
ne človeka na sveti zvún svécov, ka
se njemi ne bi včasí zosenjalo od več
polá, od vékše híže, lepše živíne, ali
več penez.

Pa za to je ne čúdo, či lúdjé ešče v
molitvi prosijo sebi več poštenjá, več
oblásti i več vrednošče. Do potrebne
mere je to nanč ne húdo. Slobodno
prosi vsaki človek od Bogá zemelske
dobrote, či je nameni na dobro obrnoti.
Pa či te ne dobi, naj se spomené, ka
»ne oblásti, samo od Bogá,« Bog je
tisti, kí »zvíša ponízne i poníža zvíše-
ne« pa »on dá vsakoml dáre svoje v
prípravnom časi.« Záto či nešče dnes
poslúhnoti tvoje prošnje: »On je gos-
pod, naj déla, ka zná.«

Vse té reči nas svéto písmo včí. Ná-
vuk boží so, šteri návuk na to méri,
kak moremo prositi, i kak se zadovo-
liti. Samo ka vsaki človek se ne vé za-

dovoliti, tem menje pa vtoliti, či je že-
lenje njegovo zraslo pa Bog njega bo-
gati nešče. Vnogi šče meti část, díko,
bogástvo i vsa zemelska dobra proti
božoj volí túdi. Pa či njemi Bog ne dá,
te se obrné k šatani. Te začne šatani
slúžiti, drúge zametávati, z lakétami se
naprejrívati vu vnožini, špot metati na
tiste, kí so víše njega, njim škoditi, je
razdrážiti, kda je samo mogoče. Pa po
toj poti návadno doségnejo svojdl ná-
men. Vnožina je ndim slepa pa ne ide
nikdár za svojimi očmi, líki ráj dá na
tisto, ka skrivomá od jálnih lúdi čúje.
To je zrok, zakaj je tak vnogo božnih
lúdi med tistimi, kí svet vodijo. Ne so
tej božni grátali, kak voditelje, líki
božni so bílí, záto so znali z šatano-
vov hűdobíjov potreti poštenjáke pa se
naprej narinoti na prva mesta.

Rávno tak stojí delo z bogástvom.
Kí je proti božoj volí šče meti, on
krádne, nori, vkanjúje, ogúli kožo
trikrát siromáki brezi srcá, pošče vse
prlílike, štere ga do zaželjenoga cíla
pripelajo.

Takši lúdjé pred šatanom klečijo,
njemi vužigajo kadilo v svojih srcaj
vsaki dén, njih ne gene lúcka nevolá,
niti potrebčina, oni samo na sebé i na
svoje cíle míslijo. Ka je takším már,
či celi svet preide okoli njih, naj samo
oni doségnejo svoj námen.

To so tisti, šterih „Bog je blek i
njihov konec je skvarjenjé,“ kak sve-
dočí sv. písmo. Čuvajte se jih, vnogo
jih jé. Kí med vami krivice dela pa z
krvávih žúlov siromáka sebi bláženstvo
správla, ne poslúšajte ga. Vzemite vpa-
met, ka vam ne more biti prijáteo, kí
srca za vás nema. Zapazite, ka, či je
li sosed, ali brat, je hűjší od tújinca,
pa ste njemi samo tečas dobri, dokeč
ešče more z vás kaj pocecati. Sami pa
pazite, ka ne spádnete v skušnjávo,
ka bi spodobna činili. Ne bole grdoga
dela ne sveti, kak kda brat brata, so-

sed sosedá gúli. Boj miné ednok brat
pa sosed pa ostáneta, či de boža volá,
pa de nam pá dobro v lűbéznosti,
dale živeti. Záto ráj níkše části, níkše
díke, níkšega bogástva ne meti, kak
pa tak ka bi po glávi svojih bratov
tlačili i njihovo poštenjé i vrednoščo
dolinesli.

Bojna.

V ednom tjedni so nemški podmorski
čuni 146 ladij potopili. Anglija že ladje
pogaja na Španjolskom. Spoznajo ne-
varnost podvodnoga skritoga sovražnika.
Samo ka kak vsaki drúgi, tak túdi te
meč, na dva kraja reže. Poostrena
morska bojna se niednoj državi ne vidi.
Ne so toti pretrgale diplomacijske zveze
z nami kak Amerika, nego svoj glas
so proti podignole pri našoj i nemškoj
vladi. Vsaka država brez izjeme nam
je naznanila, ka poostreno bojno z
podmorskimi čuni za krivično spozna i
če njoj potopimo štero ladjo ali ste-
roga človeka, račun de od nas brala,
plačati mo mogli mi. Najostrej nam je
odgovorila. Španjolska, štere nazna-
nilo pravi, ka zdrava pamet to more
sprediti, ka njihovomi lűdstvi, štero
iz trgovine žive, boja nema i za mir
posređuje, se ne sme morska pot
zapreti. To ostrost ščejo naši sov-
ražniki sebi na hasek obrnosti i Špa-
njolsko hűskajo na boj proti nam. Ali
z toga vendar nikaj ne de. Niti z
Amerikov ne nastane boj, že so se
znova začela pogajanja med njov i
Nemčijov pa našov državov. Bog nam
daj priti do mirovne pogodbe. Poročila
z bojišč so sledeča:

Rusko bojišče. Med Zlocówom i Tar-
nopolom so Rusi podzemelske jarke
skopali, po šterih se šteli k našim priti
i té razvrči. Ali nasprotno se je zgo-
dili. Naši so njihove razvrgli. 281

Rusov je tu vlovljenih. V Volhiniji pri *Svidniki* smo tudi napadnoli ruske postojanke. Napad se je posrečo. Sovražnik je meo velike zgube v ljudeh i strlivi.

Franzosko bojišče. Pri *Armentieres* i *Arrasi* so Nemci velike zgube napravili sovražniki. Pri *Somme*-i je té nekaj malo napredüvao.

Romansko bojišče. Pristanišče v *Galaci* smo uspešno obstrelavali Ruse pri *Foksani* odbili. Pri *Valeputni* smo 1223 Rusov zgrabili.

Afrika. V Libiji pri *Sivi* i *Girbi* so Angleži Arabce premagali i je nazaj v puštino odtirali.

Talijansko bojišče. Posrečilo se je našim nekaj jarkov talijanskih do rok dobiti, ali zgubili smo 100 ljudi štere je sovražnik zgrabo. Na *Polo* so bombe metali talijanski letalci, kvar je ne guča vreden.

Na drugih bojiščah ne bilo posebne spremembe.

Razjočite se!

(Fašenske (fajnsčekov) dni to premislavajte!)

Nad Jezusom se razjočite, ki ga ljubite. Te boj ga je pregnao kak negda kruti Herod iz neštetih tabernaklov. Hišičke oltarne so porušene, prazne, večni posvet je vgasno, Jezus je mogo pobegnoti. Bojna ga je odtirala, sovražnik ga je pregnao. Razjočite se nad njim, ki ga radi mate.

Vu vnoh mestah pa so tabernakli,

Premladi smo oojaki.

Komaj osemnajsto leto
dečki smo zagledali,
pa že kral nas k sebi zve
in nam dati puško šte.

Kak jo bomo da nosili,
či smo slabi, gingavi?
kak vrteli krog sebe
bomo sablo, meč, rožje?

Preveč nas pa to ne plaši,
ve se že utrdimo;
drügo dela nam suzé,
drügo nam teži srce.

Prišla bode namreč vöra
gda se bomo ločili ...
to nas že naprej boli,
to nam že srce teži ...

Ali bodemo tak močni
da mo, z Bogom, pravili?

večni posvet tudi gori pred njim, pa je Jezus li tužen, zato ka je iz src človečih pregnan. Mož, sin, oča je v boji, njegovi domači pa ne ka bi prosili za njega Jezusa, preženejo raj dobroga Boga iz svojih src, poželjivost je krmi, kaj māraro oni za Jezusa in svojega vojaka! Oj jočite nad Jezusom zapuščenim, ki ga ljubite.

Pa da bi samo tu bilo razžaljeno Srce Jezusovo, kje boj divja, bi dobro bilo, bi se pozabilo. Pozabilo bi to rano to najbolše Srce za gorečo ljubezen svojih vdanih ovčič, štero so vdarili grehi vojskuvajočih se držav na njem. Pozabilo bi, ka so duhovniki odtrgani od svojega pozvanja i pod orožje postavljeni, pozabilo bi, ka na Francozkom se po prepovedi vojnoga ministra ne smejo v vojnih bolnišnicah kapelice postavljati i božje službe držati, pozabilo bi, ka v toj nesrečnoj državi se spraznijo vsa seminišča i za orožje morilno primejo vsi bogoslovci (ki se za duhovnike včijo); pozabilo bi vse to, če bi ljudstva v miri živočih držav nadomestila to strahovito razžaljenje. A nasprotno se godi. Duh prestozidarov se grozno širi povsod, šatan nosi razvito zastavo i vabi v svoj tabor vsikdar več oslepljencov. Ali takša podivjanost, kak se je v Meksiki pojavila v tom bojnom časi, pa li nema para na sveti. Pri njej ešče ledena srca moro zavreti na ljubezen do toga tak nedopovedljivo razžaljenega Srca Jezusovoga. Ta ščista katoličanska lepa bogata država južne Amerike je prišla pod ravnanje prestozidarov, šteri so z vražov srditostjov zatrli v

njej katoličansko Matercerkev. V najlepšem miri, kda jih je dober Jezus obvarvao nesreče boja, so tei neverni ravnitelje vničiti dali katoličanstvo. (Se ve, da tem lepše precveté, kda ta sila peklenska miné. Tak je bilo vsikdar i bo tudi zdaj.) Nekeliko teih grozovitosti smo mi v naših listah že objavili, glejmo zdaj znova páli neštere, naj se dobra srca pri tom pogledi nadignejo na spravo, pomirenje do Jezusovoga razžaljenoga Srca posebno v teh posvetnih fašenskih dnévah.

Čtite i jočite. V Santillo-i so jezuiško kapelo v plesarnico spremenili. Tista usoda je zadela tudi drüge cerkve. Na oltäre se razvüzdane ženske postavili na mesto svetih podob i v cerkvena oblačila zagrñjeni so plesali po cerkvah. Cerkveno opravo se po valicah na konje prestirali mesto pokrovcov. — Stolno cerkev Meksike so v ložo prostozidarsko posvetili, eno drügo pa v gledališče spremenili. V S. Jua del Rio-ji so tečas strelali na razpelo, dokeč se ne razdrobilo telo Jezusovo i natla spadnolo. V ednom samostani so pa na tabernakl strelali i kda se ga že raztrelali, so sv. hostije iz ciborija na srdtel zmetali. V Santa Rosi, kje je Najsvetejše Oltarsko Svetstvo na molbo bilo podignjeno, so to dolstrelili, ostale sv. hostije pa konjom dali pojesti. (Jočemo se nad tehom, siromaški Jezus!) Svestva je nišče ne smeo deliti. Zvonjenje so zabranili. Katoličanske duhovnike so dali vse spoloviti. V Guadaloraji je ta besna zapoved tak naglo prišla, ka so duhovniki ne mogli Oltarskoga Svestva v varno mesta poš-

ali bomo hišni prag
mogli prestopiti drag?

Vojska, sabla, ogenj, puška,
tolko nas ne strašijo;
slovo od domačih, joj!
to bo naš največši boj.

R. J.

Dogodki iz vojne.

Dobro ga je zavrno. (z bojišča.)

Sedeli smo v strelskom jarki in si vsak po svoje kratili čas. Sovražnik nas je že dva dni ne vznemirjao. „Znaš kaj se je zgodilo pred ednim tjednom?“ me nagovori tovariš, šteri je večkrat strašno preklinjao Boga in svetnike. „Duhovnika N., šteroga so vsi za svetoga imeli, je zadela ruska granata, ka je namesti oglühno in oslepno. Če bi ga konči bujlo, da pa ne; tak ostane: mrtev med živimi. Vsikdar je bio pri vojakah, v kakšojšteč nevarnosti; te je tudi ravno v deži krugel spovedavao. Jeli tak dober je vaš Bog! Vsikdar gučiš, kak je

dober. Ravno te kole svoje ljudi, kda naj bolj njemi služijo. — Kak duge si že na bojišči? ga pitam. „Pol leta.“ „Pol leta?“ Vidiš vsaki den preklinjaš Boga, ka je nas, tvoje tovariše vse strah, mrmraš proti njemi zakaj moraš teliko trpeti, keliko drügh grehov včiniš! Vse to si včino pa si šče ne v pekli, šteroga si si že jezerokrat zaslužo. Bog ti je pripravljeni vse odpustiti, če se spoveš in grehe požaluješ. Celo nebesa ti šče dati za tvoje grešno življenje po pokori. Pa šče vüpaš praviti, ka je Bog ne dober. Na miljone krugel je že spadnolo okoli tebe, pa te je šče niedna ne pokopala v večni ogenj; Bog potrpljivo čaka, kda se spreobrneš. Pa je Bog ne dober?“

—xy—

* * *

Obiskao sem betežnoga častnika. Strašne bolečine je trpo, ali z smehom. Vročina lica ga je ovadila, da mnogo trpi, čeravno se smije. Pravo mi je: Jaz sem v šolo razpetoga Jezusa hodo — gledao je tudi jako rad na križ poleg posteje — tu sem se navč mirno, dobrovolno, že z smehom tr-

taviti. Te so pristopile k zapovedniki neke pobožne žene pa ga prosile, naj njim dovoli, ka smejo oltarsko Svetsvo odnesti. I prošnjo njim je odklonilo. Nato so ženske odgovorile, ka one posode prepustijo vlomitelom, naj smejo samo Jezusa odnesti. I zdaj je vojaška straža pazila na poštene žene, naj pred roparje ne zakrijejo cerkvene posode. V mnogih cerkvah se žene že prekesno prišle Jezusi na pomoč. Puntarje so prle vdrli v nje, tabernakle vlomili, svete hostije spljūvali i po srđteli razmetali, dobre ženske so je jočič tū gorpobirale.

— Dobre žene, vredno jočete i vsi, ki ljubite Jezusa, te ž njimi jokali, zato ka vašemi Jezusi, ki je kinč vaše cerkve, vaše duše, so se te grozovitosti pripetile.

Samoobsebi se nam obūdi jeli pitanje, kak so pa mogli ti besni sovražniki Matercerkvi do državnoga ravnjanja priti? Po dvojoi poti. 1. Ljūdstvo so podkūpili s penezi, jelom i pilom pri volitvah i 2. pokvarili so je z slabim tiskom, nevernimi novinami. Vidite zdaj, dragi, ešče verni Slovenci, kak daleč zavdari, ki čte slabe spise (Štajarec, Szabad Szó, Népszava so tūdi takši) i se da pri volitvah (követválasztás) ali odebiranji poslanikov podmititi. Za novo desetko, židovsko pečenko svoj glas da na prostožidara, sovražnika Kristušovoga i tak pot zida k reberiji, štera prežene predrágoga Jezusa. Ne mili se vam? O vendar spreglednite ednok i gledajte nébo, nébo mesto blatne zemljé!

Ka so pa tei prostožidarje? To so

peti, ka mi je božja roka križ položila na rame; zarazmim, ka sem na posteli še vekši junak lahko, kak na bojišči, naj samo z razpetim Kristušom dobrovoljno trpim. Ž njim mi je lahko to v dūši, čeravno je strašno trpljenje v teli.

* * *

Pitao sam čonklagova junaka, či nje-mi ne napravi krvave rane v srci to ka nema edne roko.

— Kaplico nej, prečastiti Gospod! — je odgovoro dober junak. Ednoga greha vretina se posūšila, z njov ne morem več greha včiniti, či bi ravno šteo. Bole mi je v življenji ločiti se od nje, kak z njov pa zavolo nje na vse veke goriti na drugom sveti.

— O, pa vi, ki tak radi mate Boga, ne bi proti Njemi zdignoli svoje roke, sam njemi odgovoro na te nepričakovane reči.

Samo ka je vrli junak dobro nazaj odgovoro.

— Prle me vrag poželjivosti sploh napelavao. Zdaj mi konči mir da. Telko bom zato meo ka bom brezi koldivánja lejko živo, čiravno v sirmaštvi, da bom pa li v miri.

kotrige društva, štero se zove „prostožidarska loža“. Zovejo se pa zato tak, ka kda se v društvo sprejmajo se njim v roke da šker zidarska.

Oni namenijo pozidati mesto Kristušovoga, satanova kraljestvo na zemlji, zato so zovejo zidarje. Boga tajijo, vere nikše ne spoznajo, katoličansko Matercerkev i katoličanske države, pa verno krščanstvo ščejo vničiti. „Világ“ (svet) imenūvani njihov list na Vogrskom to očivesno svedoči. Da vere ne poznajo, so vsi zložni v toj šatanskoj zavezi, katoličanci, luteranje, kalavinje posebno pa židovje. Svet slepijo stem, da tū pa tam v dobre namene kaj darūjejo se ve da samo tak, ka se njihov peklenški navuk tembole širi pri obdeljenih. Prinas so osnoveili že edno hišo za hrome vojake. Se lahko vgoni, ka tisti nesrečni, šteri do v toj hiši vživali pomoč prostožidarov, do jo mogli drago plačati: vero, nebo do mogli za njo dati.

Med prostim ljūdstvom nega té zmote, (Socialisti so zato bratje prostožidarov vu veri, tūdi nikaj ne verjejo to je vera krivovučene gospode. Mesto Kristusa siromaškoga je bogati Belial njihov Bog. Fiskališi, zdravniki, učitelje, sodniki gor do visokih ministerskih služb je dozda vse puno bilo toga plevela po celom sveti, prinas tūdi.

I da je plevel prostožidarstvo, pleti se more, pleti ga moremo katoličanci i verovajoči luteranje zato ka podkapa krščanstvo Kristušov dragi kinč. Pleti ga pa samo tak moremo, če se ne obrnemo nikdár k tistim ljūdem, ki so sovražniki našega Jezusa. Prostožidarskoga fiškališa, doktora, učitelja, trgovca itd. nam zvūn istinske potreboče ne trebe. Poskrbimo se za dobre, krščanske može, tei nas naj podpirajo ne pa ka bi se mastili sovražniki Kristušovi z naših krvavo zaslužnih dohodkov, z naših, — razumite, — ki pravimo, ka smo deca Jezusova. Spreglednite vendar i postanite celi krščeniki, ne polovičarje, Kristusa kažite v jeli, pili, noši, hoji, pri volitvah i gostūvanjah, pri živih i mrtvih; čistoga, treznoga, siromake i pravico ljūbečega, samo nebo iskajočega Kristuša.

Pošta.

Kren Jozefa. Bocskai Veronika. Gerlinci. Penezi prišli. Drugoč natenkoma razložita, na koj so penezi, ka človek se komaj i zpozna, da pisen nikših nega. — Magyar J. Haselbach. Vaši so tūdi tū. Hvala vsem.

Dom i svet.

Švicarsko. V Zūrihi je mednarodni katoličanski zbor držani. Namen spravišča je bio: zvezo napraviti med vsemi katoličanci na sveti. Vsi predlogi so bili sprijeti. Sveti Oča se veselijo tomi uspehi.

Budapest. Naš domobranski minister Hasai odstopi i stopi poleg kraljevoga želenja med vojsko.

Beč. Nemški casar Viljem je pohodo našega apoštolskoga Kralja. Ob toj priliki je imenūvao casar našega mladoga Králja za pruskoga glavnoga generala i njemi prekdao maršalsko palico, naš kralj je pa nemškoga casara za glavnoga admirala naše mornarice imenūvao. — Fridrich nadvojvoda povrže bojišče bo stanūvao v Beč i tūdnjet ravnao imenitna vojna dugovanja.

Amerika. 369 milijon dolarov so navrgli na bojne stroške, če bi se Amerika v boj zaplela. Na otoki Kuba se je vstaja napravila. Puntare vodi Gomez. Če domača vojska ne napravi mirū, de ga Amerika delala. Kuba sliši naime pod njeno oblast.

Meksiko. Predsednik puntarske Meksike zahteva v pismi do Severne Amerike, naj vse države pretrgajo trgovinsko zvezo z vsemi v vojski se nahajajočimi državami, ka do tak prisiljene mir skleniti.

GLÁSI

Od naših vojakov. Mrtev je:

Fartek Ferenc pešak 83. pešpolka, 3. stotnije iz Kūzdošana. 22 let star mladenec je svoje življenje jan. 29. dao za domovino. V prsi je streljen kak naznanj pajdaš Ambrus Jozef. Pajdaši vsi, šteri so že 21 mesecov bili z njim vkūp, milo žalūjejo za njim. Pokopali so ga vojni dūhovnik i vzeli slovo od očé, brata i sestré pokojnoga. Srce Jezusovo bodi smileno njegovoj dūši i potolaži vse za njim žalūjoče.

Prepovedali so ebdeckomi notariusi svojo službo dale spelavati, zato ka je krivično delio podporo, knjige podporne prisebi zdržavao i vojaške službe rešo tiste štere ne bi smeo.

Odlikovan slovenski letalec. Hozjan Štefan štabni narednik, s D. Lendave, je dobo za volo svojega junaštva 2000 K darü od novin „Est“ na sve-dočanstvo vojaške oblasti. Šest jih je dobilo v celoj državi i eden iz med teh je Slovenec. Hozjan je dozda sle-deča odlikovanja dčbo: zlato, tri velike srebrne, malo srebrno i bronasto sve-tinjo. Njegov oča se vreli širiteo naših Novin v Dolnjoj Lendavi. Iz srca se veselimo tomi odlikovanji.

Božji žlak je vdare dekle Császár
Elizabeto v Žanavlji.

Pozdrav pešilata: *Žóks* Jožef, topničar, z Prosečkevesi, od začetka mao je v boji, nesreča nikósa ne ga dojšla, zato ka je popolno vúpanje postavó v Srce Jezusovo, Devico Marijo i svojega Patrona, sv. Jožefa, *Pertóci* Alojz, topničar, z Tropovee, iz srca se veseli Novinam, štere njemi v dragoj maternoj reči glesijo navuke.

Za odstranitev bolečin z hrbta se priporoča Fellerov „Elza-fluid“ iz rastlinskih essenc. Hvali ga više 100 jezér pisem. Ribati se ž njim je hasnovito. Zato ga radi ponarejajo. Pravoga dóbite pri E. V. Feller lekarniki Stubica, Centrala 146. Horv. Predbojske cene. 12 kantic postnine prosto 6 K. Jako po ceni. Priporočajo se tudi Fellerove naráhi poganjajoče rebarbarske „Elza-Krogljice“. 6 škatljic postnine prosto 4 K 40 fil. To sredstvo ne draži črev, jako je priljubljeno.

100 litrov domače pijače

Elpis! vkrepčevalne, téč-
ne in žejo gaséče
si more vsaki sam
napraviti za male stroške. V
zalogi so: ananas, jaboka, gre-
nadina, maline, muškateška, meta, pomaranče
strašnica in višnja. Neuspeh izključen. Ta
domača pijača se pije poleti mrzlo po zimi
pa vroče namesto ruma. Snovi z
natenenim navodilom stanejo K 10 poš-
tne prosto proti povzetji. Za kmetijstva,
večša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne
i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti,
ker se delavci s to pijačovo okrepejšajo ne
da bi bili pijani ali pa da bi zgubili na
delavski zmožnosti

**Janez Grolich, drogerija „pri
angelju“ Brno štev. 85. Moravsko.**

Gorice k odaji.

Pred petimi leti zasajene, zdaj že
popolnoma rodéče v *Dolnjelendav-*
skih goráh ležeče

GORICE

**zavolo menjkanja delavske moči,
z hrambami vred odam.**

SZÁNTÓ ZSIGMOND

Alsó lendva.

Rešimo si vlase

da nam popolnoma ne odide. Mnogo okeščin zrokuj, ka nam vlasje pred časom odido, esivije, slabe rasteje, ka plešljivi gratamo, se nam vlasje terejo. Zrok je to tudi, ka se koža na glavi čisto ne drži, se gosto setkami, zrak skoz ne pūššajaši kleđčki nosijo, nabale vlasne igle, žganje i farbanje vlasi. Potom postanejo vlasje lomljivi, pūsti, hitro oserijo, izkapljeje i ne doraščajo. zadostno. Nadomesti se pa to z Fellerovov "l'annonchina pomadov za vlase, štere jakost potrdi vnogo jezero zahvalnih pisem. Vlasje mladih let dorastajo po njej, pūste vlesé mehči, svetli, da se dajo lepo česati. Vnogim gospam so zrasli po njej bujni lasje. gospodje so preprečili plešo, starci pa oserelost. Predbojnske cene : Lonček 1 K 60 fl., močnejše kakovesti II. št. 3 K. **Za negovanje brk** (mustačov, bajusi) priporočamo Fellerova mazalo za brke. Lonček 50 fl. Fellerova sredstva za negovanje lasi so po denešnjem stališči zmanosti neobhodno potrebna za vse, ki si ščejo ohraniti najlepšo naravno diko i je negovati. Naročajo se jedino pri lekarniki E. V Feller, Stubica Centrala 146. Horv.

Tei preparati so sestavljeni po znanstvenih načelih so od takših pomad i past več vredni, kakše ponujajo nelekarniki.

Jedina obramba.

naj se pri kúpuvanji ponarenenih reči ne vkani-
mo, če si dobro zapomnimo ozgoraj narisani
znamenke narahi gonečih, želoječ okrepčavajo-
čih, ték povéksávajočih Fellerovih Rebarbara
„Elsapilul.“ Te opomin naj obéuva naše števece
izmenjenja; mi nešéemo odvíšni reklam delati
ztém tomi obéno znanomi domáčemi vrastvi.
Ki se ne pozna „Elsa-pilule,“ lehke zvedi od
svojege zdravnika, da so za

želodec i čreva

izvrstna reš, ték povekšajo, pomagajo proti zaprtini, stavljanji, od časa se vnogo hvale more šteti v više 100.000 zahvalnicah, naha-
jajočih se v Fellerovoj lekarni." Pedbojske
cene: 6 škatlic franko 4 K 40 f. i 12 škatlic
franko 8 K 40 fl. jedino v pravoj kakovosti
v Feller. V. Eugena lekarniki, Stubica Cen-
trale 146 št. (Zagreb žup.) Paziti moremo i na
znamek „Elsa“ pri Fellerovom bol vtišajošem
„Elsa-fluidi“, šteroga 12 malih ali 6 dvojnih
ali 3 specialniva glažka stane franko 6 K. 24
malih ali 12 dvojnih ali 4 specialni glažki
franko 10 K 60 fl.